

skylder vi de mange mennesker, som yder et vigtigt og godt arbejde på vores plejehjem, i daginstitutioner, på sygehuse, i skoler og overalt, hvor der udføres arbejde. Regeringen har allerede indgået vigtige aftaler med fagbevægelsen om en del af kvalitetsreformen; vi har indgået aftaler med kommuner og regioner; og vi har inddraget brede grupper i forarbejdet til reformen. Så lad os fortsætte denne linje med brede aftaler her i Folketinget.

Som jeg nævnte før, er det faktisk sådan, at det er der en god tradition for. Sidste år blev 90 pct. af lovgivningen vedtaget med et bredt flertal. I de øvrige folketingssamlinger i denne regerings tid har vi ligget på et sted mellem 80 pct. og 90 pct. Og det er jo ikke bare småting, der er gennemført, det er store reformer; der er gennemført med brede flertal. Og det er den tradition, vi gerne vil fortsætte.

Kl. 16:49

Se, så har der jo været en vældig debat i dag om den offentlige velfærd. Vi møder gang på gang den her påstand om, at der skæres ned, og ikke mindst hr. Villy Søvndal fører jo an i denne tristesse. Og jeg tror næsten, at jeg kan sige helt sikkert, at hr. Villy Søvndal har sagt det der under hver eneste åbningsdebat, der har været, og under hver eneste afslutningsdebat, der har været, siden jeg blev statsminister. Jeg tror ikke, at jeg tager helt fejl, når jeg har den erindring, at det har hr. Villy Søvndal sagt hver eneste gang.

Og det er jo mærkeligt. Hvis hr. Villy Søvndal skulle have haft ret i det, hvordan kan det så være, at den offentlige sektor vokser og vokser – at den med nedskæringer og nedskæringer bliver større og større? Der bruges i år 37 mia. kr. mere på offentligt forbrug, end man gjorde i 2001, altså 37 mia. kr. mere. Det er jo ikke nedskæring, det er jo vækst. Og det er oven i købet forudset, at den vækst vil fortsætte i de kommende år. Der er blevet flere ansatte inden for det offentlige; ATP-opgørelsen viser, at der samlet er blevet 11.000 flere ansatte. Hvis man går ind og kigger på enkeltområder, vil jeg sige, at der, siden vi trådte til, er blevet 1.200 flere læger, der er blevet 1.300 flere sygeplejersker, og der er blevet ansat 7.000 flere i ældreomsorgen, bare for nu at nævne nogle af områderne.

Og til det der med nedskæringer vil jeg sige: Jamen det er jo slet ikke det, der er dagsordenen ude omkring; dagsordenen er, at man ikke kan få folk nok. F.eks. var der på social- og sundhedsområdet, når det gælder social- og sundhedsassistenter og social- og sundhedshjælpere, her i

foråret 2.800 ubesatte stillinger. Så det er jo ikke en dagsorden, der hedder, at man skærer ned for at fyre folk, det er en dagsorden, der hedder, at man slider og slæber for at få ansat nogle flere, fordi der er mangel rundt omkring.

Ja, det er jo lige før, hr. Villy Søvndal i tristesse er ved at overgå de økonomer, som synes, at det er forfærdeligt, fordi der er mangel på arbejdskraft; han mener, at vi skærer ned, mens økonomerne synes, at vi bruger for mange penge. Så det er simpelt hen en konkurrence mellem hr. Villy Søvndal og bankøkonomerne om tristesse – en trist tilværelse.

Og det jo ikke sådan, at der bare bruges flere penge og ansættes flere mennesker, der kommer jo også noget ud af det. F.eks. gennemføres der nu på sygehusområdet 100.000 flere operationer om året, end der gjorde i 2001. På kræftområdet gennemføres der 67.000 flere operationer. Med hensyn til hjertelidelser er der en stigning i antallet af operationer, i hvert fald for ballonudvidelser og bypassoperationer, hvor der er en stigning på 50 pct. Ventetiden er skåret ned med en tredjedel, bare for at nævne nogle eksempler på, at der er klare fremskridt. Der bruges flere penge, der ansættes flere mennesker, og der kommer også mere ud af det.

Jeg står ikke og siger, at så er alt, som det skal være, tværtimod siger vi som regering, at vi kan gøre det endnu bedre. Og det arbejder vi hele tiden på, for der er hele tiden nye udfordringer, og dem tager vi op. Vi læner os ikke tilbage og siger: Nu har vi nået, hvad vi ville, og nu er alt, som det skal være. Nej, vi bliver ved at gøre det endnu bedre – at gøre det gode endnu bedre, som jeg sagde i min åbningstale.

Nogle af initiativerne er præsenteret i kvalitetsreformen, hvor et af de markante initiativer er en storstilet investeringsplan, hvor vi over de næste 10 år vil investere 50 mia. kr. i bedre bygninger. Og de 50 mia. kr. er bare statens andel. Oven i det kommer så det, kommunerne leverer, og det, regionerne leverer, så det er jo et meget, meget stort beløb, vi taler om.

Så hørte jeg under debatten, at der var nogle, der påstod – jeg er lige ved at tro, at det var fru Helle Thorning-Schmidt – at det jo ikke er mere end det, der hele tiden er blevet investeret. Jeg ved ikke, hvor fru Helle Thorning-Schmidt har de tal fra, men det, jeg kan fortælle, er, at det er mere. Det er investeringer, der bliver lagt oven i de investeringer, der ellers fandt sted, så det er en vækst.